

Höghobben, berg å krp Djupliden, Lyck-
sele sn o. tg, Vb.1.

926

höghöb¹æn

höb¹ m. höb¹æn best.form sg.

höba pl. 'bergstopp, mindre höjd,
ofta med branta sidor'.

C.O.Jonsson 1964